

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačuje se od štiristopne petin vate po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati n aročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Gradec.

Včeraj so se vršile občinske volitve iz drugega volilnega razreda. Izid te volitve mora presenetiti ves svet, kajti takega izida pač ni nihče pričakoval in najmanj so ga pričakovali nemški nacionalci sami.

Gradec je mesto uradnikov in pensionistov. Ti volijo skoro vsi v drugem volilnem razredu in se more ta razred po vsi pravici imenovati domeno c. kr. aktivnih uradnikov in c. kr. pensionistov, vojaških in civilnih, kateri imajo v njem absolutno večino.

V tem razredu so bili izvoljeni vsi kandidati, katere je postavila nemškonacionalna stranka in izvoljeni so bili z uprav ogromno večino. Nemškonacionalni kandidati so dobili po 1800 glasov in več, dočim kandidati nemške patrijotične stranke niso dobili več kakor do revnih 400 glasov.

Te številke govore glasno dovolj. Tako strahovitega poraza patrijotične stranke pač nihče ni pričakoval, toliko manj, ker se je patrijotična stranka odločno postavila na nemško stališče in kandidovala razen nekaterih meščanov tudi nekaj pensioniranih častnikov, dočim so meji kandidati nemške nacionalne stranke bili nekateri največji kričarji in celo poslanec profesor Hofmann-Wellenhof, vredni drug slavnega junaka Pferscheja v dnevih najbrutalnejših obstrukcijskih izgrediv v parlamentu.

Agitacija za volitve je bila jako živahna. Obe stranki sta zastavili vse svoje sile. Delovali sta z vsemi močmi in res dosegli, da je bila udeležba pri volitvi tako mnogoštevilna, kakor doslej še nikdar. Ako so zlic temu kandidati nemške patrijotične stranke dobili samo 400 glasov, njihovi nasprotniki pa kar za 1400 glasov več, potem je evidentno, da je morala ogromna večina aktivnih uradnikov in tudi jako mnogo pensionistov glasovati za kandidate nemških nacionalcev, kajti sicer bi ti gotovo ne bili smagali, vsaj s tako velikansko večino ne.

Prav v tem pa tiči splošni, čez meje graške občine in dežele štajerske sezajoči pomen minolih volitev. Bilo je že v naprej gotovo, da zmagajo pri volitvah nemški nacionalci, in kakor so smagali v drugem in tretjem volilnem razredu, tako se zgodi tudi v prvem, ni pa bilo pričakovati, da dobe v drugem volilnem razredu tako veliko večino volilcev na svojo stran. V tretjem in v prvem volilnem razredu ima odločilno besedo neodvisno meščanstvo in če se je to postavilo na nepatrijotično, nemško-iredentovsko stališče, se temu vsled vladajočega političnega sistema naposled ni čuditi. Toda v drugem volilnem razredu odločuje uradništvo, izid volitve v tem razredu je glas uradništva in to uradništvo je včeraj glasno in jasno povedalo, da stoji v prusofilskem taboru, da je zbrano pod zastavo tiste stranke, katere zmaga pomeni pogubo staroslavne naše države.

Minola volitev je dokaz, da se je graško uradništvo vrglo v naročaj najekstremnejšemu nacionalizmu. Že pri volitvi v tretjem razredu smo rekli, da je bila premagana in poteptana črno-rumena zastava. To velja tudi za drugi razred samo z do stavkom, da je bila v tem razredu črno-rumena zastava premagana s pomočjo državnih uradnikov.

Kako se vlada na Primorskem.

Pod tem zaglavjem je priobčila „Edinost“ jako zanimiv članek, v katerem citamo mej drugim: Vsi se spominjamo le predobro, kako se je godilo lansko leto o državnozbornih volitvah. Približno istotako se je postopalo tudi sedaj o izgrediv v Nabrežini in v Trstu. (V Nabrežini! povdarjamo še jedenkrat, ker so nasprotni obrekovalci in lažnjiki govorili o izgrediv tudi po drugih krajih okolice.)

Lani ob volitvah in sedaj o izgrediv povodom smrti cesarice, se je postopalo z drakonično strogostjo. Da se uduše nemiri, uporabil se je do skrajnih konsekvenc ves upravni in policijski aparat in vrste vojaških bajonetov so opominjale naše okolice, oziroma Nabrežince in meščane, da morajo biti mirni in da naš kazenski zakon ne dopušča

izgrediv, marveč jih kaznuje eksemplarično. V par dneh je bilo priprtih pošteno število okoličanov, oziroma Nabrežincev in meščanov, in mir se ni kalil nikjer več. Pozneje, veliko pozneje po lanskih volitvah, so prišle glavne razprave na deželnem sodišču tržaškem, ka erih razprav posledice delujejo še sedaj usodno in po katerih boli glava mnogo-katero družino okoličansko. Izkratka: ves aparat je deloval s točno in neizprosno strogostjo in slavne oblasti so storile vse, uprav vse, kar se jim je videlo potrebno, da zmaga avtoriteta nad izgredivniki. Postopalo se je torej strogo in mi ne bi imeli ničesar proti tej strogosti, da se je postopalo tako tudi v drugih slučajih. Ali da vidimo!

Prišli so izgredivi v mestu povodom propovedij očeta Pavišića in radi slovenskih propovedij pri sv. Jakobu. Na tisoče ljudi se je delo in kričalo po mestu; izgredivniki so se zbirali pred cerkvijo in pred škofijsko palačo, na katero poslednjo so metali kamenje, grozé in preté cerkvenemu pastirju! Raznjenih je bilo s kamenjem celo nekoliko c. kr. redarjev in poleg njih tudi jeden c. in kr. stotnik (v ulici S. Michele).

Po našem mnenju niso bili ti izgredivi nič manje nevarne uravi, nego oni po tržaški okolici, a kar se dostaje motivov, so bili ti poslednji visoko vzvišeni nad one, ki so vodili izgredivnike proti propovedniku. Vsekako bi bili zahtevali izgredivi povodom omenjenih propovedij istotake, gori opisane strogosti. Kakor je bilo (po spoznanju oblasti namreč) potrebno v okolici, da avtoriteta pokaže svojo moč nad upornostjo, tako potrebno je bilo gotovo tudi o izgredivih v mestu, naperjenih proti o. Pavišiću, da se istotako izkaže ista moč. To je bilo potrebno tembolj z ozirom na dejstvo, da je tisoče ljudi demonstrovalo proti jednemu človeku, v katerem pa je bila angažovana tudi cerkvena avtoriteta, in z ozirom na sveti prostor, kjer je ta je čini človek hotel braniti svoje uverjenje o potrebi verskega čustvovanja v družbi človeški. To je torej gotovo, da bi bila energija potrebna tudi v tem poslednjem slučaju vsaj v toliki meri, kolikor smo je videli povodom lanskih izgrediv po okolici in sedaj

LISTEK.

„Aida“.

(Opera v štirih dejanjih. Libretto spisal Ant. Ghislanzoni, vglasbil G. Verdi.)

V starodavne čase mogočnih Faraonov, v deželo piramid in svetega Nila, v kraljevski mesti Thebe in Memphis nas prestavi jutrišnja najznamenitejša in najslavnejša opera mojstra Verdija. Strastna ženska ljubezen do zmagovitega junaka ter vroče tekmovalstvo dveh kraljevskih hčerâ sta glavna motiva Ghislanzonijevega teksta. Mračen roman se nam odkriva v tem librettu; žalost, obup in smrt so zvezde vodnice vsega dejanja.

V odprti kraljevski dvorani v Memphidi smo. V daljavi se vidijo templji in palače, ondi na horizontu pa dvigajo k nebu svoje glave grobovi egipčanskih kraljev — giganteke piramide. Veliki duhovnik Ramphis sporoča vojskovedji Radamesu, da izvoli boginja Isis še danes Egipčanom poveljnika, ki jih pelje na divje Etijopce. Radames hrepeni z vso dušo, da bi imenovala Isis njega. Samo to željo goji še v svojem srcu poleg najgloblje ljubezni do Aide, v egipčanski sužnjosti koperneče hčerke Amonasra, kralja Etijopcev. Prav ko izliva Radames v pesem svoja čutila do Aide,

pride Amneris, hči kralja Egipčanov. Strastna ljubezen do lepega junaka plamení že dolgo skrivaj v njenem srcu. Ljubezen nje pa se spremeni v strašno ljubosumnost, ko zapazi Amneris, da ljubi Radames — sužnjo Aido.

Kar nastopi kralj s sijajnim spremstvom ter naznani, da je izvolila boginja vojskovedjo Radamesa, ki popelje egipčanske bojne čete proti Amonasru. Amneris sama izroči Radamesu posvečeno zastavo in mej bojevitim popevanjem odidejo vsi. Le nesrečna Aida, kraljevska sužnja, ostane ter plaka nad usodo, da mora ljubiti moža, kateri je določen prav za to, da ugrabi njenemu očetu prestol in morda tudi življenje.

Izpremembra: V templju se razlega petje svečenic, katere spremljajo harpe. V spremstvu duhovnikov pride Radames molit za zmago. Veliki duhovnik Ramphis pa oboroži izvoljenega Radamesa s svetim orožjem.

II. dejanje: V krasni dvorani Amneridinega stanovanja lišpajo in napravljajo pojoč sužnje svojo gospodarico. Tudi Aida pride in z neiskreno ljubeznostjo sprejme kraljeva Amneris kraljičino Aido. Srce Aide je sila žalostno, saj se boji i za očeta i za ljubimca, ki se bojujeta na življenje in smrt. Ko ji pove lokava Amneris, da so Etijopci premagani, a da je Radames ubit, hoče bednica obupati. V

svoji brezmejni tugi izda Aida svojo ljubezen do Radamesa, ki živi ter se vrača s triumfom kot zmagalec.

Izpremembra: Pred vrati Theb in pred templjom Ammona pričakujeta egipčanski kralj in hči Amneris zmagovito vojsko in njenega vodjo. Mej silno koračnico in veselim popevanjem naroda pride Radames. Kralj ga poljubi. Pridejo pa tudi ujetniki, mej njimi je nespoznan Amonasro, premagani kralj Etijopcev. Aida ga takoj spozna, objame in poljubi, Amonasro pa pripoveduje, da je kralj Etijopcev mej mrtvimi. V tem svečanostnem trenutku se pokaže plemenito srce Radamesa. Proti volji duhovnikov izprosi ujetnikom svobodo, češ, brez Amonasra itak niso več nevarni. Kralj mu da nato roko svoje hčerke, Amneride ter ga imenuje svojim naslednikom. Na prigovarjanje velikega duhovnika Ramphisa ostane Aida in Amonasro kot poroka miru na dvoru. Kralj Amonasro pa tolaži Aido skrivaj, naj trpi mirno, saj skoro napoči čas osvete.

III. dejanje: Ob Nilu stoji svetišče Iside. Ramphis privede nevesto Amneris, da premoli z njim noč pred poroko. Približa pa se tudi Aida, ki hoče še jedenkrat govoriti z ljubimcem. Mesto njega pride Amonasro — oče. Pregovori jo, naj zamami Radamesa, da pobegne z njo vred iz dežele Egipčanov, kajti le tako si ohrani Radamesovo ljubezen in le

v Nabrežini in v mestu. No, naši čitatelji vedo sami dobro, kako je bilo. Mi pa konstatujemo le, da je v okolici, v Nabrežini in te dni v mestu zmagala avtoriteta, v mestu povodom Pavišičevih propovedij pa so zmagali — demonstrantje nad avtoriteto.

Črtajmo nadalje paralelo! Povodom lanijskih izgrediv v okolici in zadnjih v mestu je naše časopisje in so naši prvaki mirili; povodom izgrediv radi propovedi Pavišiča pa je hujskalo laško časopisje in — mestni zbor. Vsa posledica temu pa je bilo le par aretovanj in malopomembnih kazni, a glavno na tem je, da v stvari sami je zmagala ulica nad avtoriteto in so se odpravile ne le Pavišičeve konference, ampak tudi — kar je bil glavni namen — slovenske pri sv. Jakobu.

Žalostne so razmere na tržaškem ozemlju, ali po vsem rečenem je jasno, da so te razmere po velikem delu posledice opisane nedoslednosti v postopanju!!

Saj ne more biti drugače. Italijani, videči, da se vlada vsikdar umika pred njimi, če so ji le zagrozili, dobivajo vedno več poguma. A tudi naši izvajajo za se nauk iz tega dejstva. Ko vidijo namreč, da Lah navadno dosežajo svoj namen le z energijo in drznostjo, pa si mislijo naši: zakaj ne bi poskusili tudi mi s tem izkušenim sredstvom?! In, roko na srce: ali je zameriti ljudstvu, da ima tudi ono svojo posebno logiko, in da prihaja potem do takih, oblastim nevšečnih dogodkov? V tej nedoslednosti vaši, o gospo! la, je vir mnogokateremu narodnemu sporu na tržaških tleh! Da ste povodom izgrediv radi Pavišičevih propovedij koncentrovali v mestu 10 batalijonov vojakov, kakor se je zgodilo te dni, varovana bi bila avtoriteta cerkve in države. S tem, da bi se bili onemogočili izgredivi proti dobri stvari, zadoščeno bi bilo pravični zahtevi vernega laškega in slovenskega ljudstva, in (kar treba poudariti posebno) spoštovali bi avtoriteto Slovinci in — Italijani!

Tako pa razgrajajo Italijani, ker vidijo, da se jim vse posreča — a razgrajajo tudi naši, ker vidijo uspehe Italijanov. In to najprej v nadi, da kaj dosežejo tudi oni, potem pa iz ogorčenosti, ker niso dosegli ničesar, razen — kazen! Ker vidijo torej — dvojno mero!

Kvintesenca vse državniške modrosti na P. i. morskem bi morala biti torej ta: jednako strogo proti vsem, a tudi jednako pravično proti vsem!! Mi pa smo deležni vse vladne strogosti, jednakega varstva pa ne! V nas vlada menda načelo: pomagati močnejemu, ki v zavesti svoje moči in svoje — svobode, še bolj pritiska — itak že tlačnega! Takemu vladnemu načelu ne morejo izostati žalostne posledice, kakor kažejo tudi zadnji izgredivi, ki so pravcati sad — zistema!

V ilustracijo tega zistema le še par dejstev. Dokaz o krivici tega zistema so naši neprestani boji za drobtinice na pošti, na finančnih uradih, v šolskih stvareh itd. Ali ni žalostno in zajedno tudi značilno to, da po 14 letih, reci po 14 letih ni

tem načinom reši ubogo domovino, Etiopijo. Poizve naj tudi, katero pot je izbral sovražnik. In Radames pride, Aidina ljubezen in hrepenenje po nji ga premagata. Izda ji pot, ki je bila izborna za napad ter hoče zbežati z Aido in njenim očetom. Tedaj jih zalotijo Amneris, Ramphis in vojaki. Amonasro hoče zabosti princesinjo, a Radames jo reši. V met-žu se posreči Amonasru z Aido uteči, Radames pa se izroči sam v roke pravice.

IV. dejanje: V kraljevi palači, — pod njo je sodišče. Amneris ljubi še vedno Radamesa. Zapadel je kot izdajalec smrti, a rešila bi ga rada. Pozove ga pred-se ter mu ponuja svojo ljubezen, ki ga jedina more rešiti pogina. Radames jo odbije, kajti Aido ne more pozabiti nikdar. In odvedejo ga duhovniki in vojaki v sodno dvorano. Radames molči na vsa vprašanja. Obsodijo ga na smrt: živ bo pokopan v svetišču Vulkana. V blazni obupanosti in grozni tugi proklinja Amneris vračajoče se sodnike-duhovnike.

Izpremembra: Pozorišče je razdeljeno v dva dela: gorenji del predstavlja svetišče Vulkanovo, spodnji del temno podzemlje. Zgoraj zapirajo duhovniki vrata, skozi katera so odpeljali izdajalca Radamesa živega v grob. Žalovalni obredi se začno. Spodaj je sklenil Radames s svojim življenjem ter misli le še na Aido. Nakrat stopi predenj — Aida. Z njim vred hoče umreti, zato se je vrnila. In zvesta ljubimca izdihneta od gladu.

mogla vlada prisiliti magistrata, da ustanovi jedrno slovensko ljudsko šolo v Trstu? Še več: da si ni upala niti tega, da bi bila vsaj rešila zadnji rekurz, ułożen v tej stvari pred več nego — štirimi leti!

Tu bi bilo pač na svojem mestu malo več energije in pravičnosti! Potem bi videla vlada, da ne bi se dogajalo marsikaj, kar se dogaja sedaj, ko vidi ljudstvo dvojno mero, provzročujočo na jedni strani objestnost, na drugi pa ogorčenje in obup! Še je čas, da bi se popravilo marsikaj, kar se je grešilo. Zato bi želeli iskreno, da bi njija ekselenci namestnik grof Gočss in ministerski predsednik grof Thun resno razmišljala o tem, kar smo napisali tu. A tudi gospodom državnim poslancem polagamo na srce ta izvajanja naša!!

V Ljubljani, 28. septembra.

Državni zbor. Radi praznika sv. Vavla ima državni zbor dva dni počitnice. Vsi češki poslanci so odpotovali v Prago, še predno se je konstituiranje zbornice izvršilo. Gospodska zbornica je imela včeraj popoldne sejo, da je izvolila stalne komisije in svoj bureau. V seji, ki bode v četrtek, stavijo socijalni demokratje dve interpelaciji radi nagodbe z Ogersko in radi § 14. Klub ustavovernega veleposestništva je izvolil včeraj svoje načelnstvo, v katerem so baron Schwegel, grof Dubsky in grof Stürgkh. Desnica gospodske zbornice pa je izvolila mesto pokojnega grofa Falkenhayna načelnikom grofa Hohenwarta.

K položaju. Vse kaže, da vlada maj opozicijskimi strankami glede taktike napram nagodbenim predlogom velika nesloga. „Grazer Tagblatt“ poroča, da je le manjši del nemške napredne stranke še za obstrukcijo, večji pa, da je že na strani nemških veleposestnikov in socijalnih demokratov, ki so proti nagodi, toda tudi proti obstrukciji. Glasilo nemške narodne stranke, te zveste sestre nemške nacionalne Wolf-Schönererjeve stranke, že obsipa svojo dosedanja zaveznica, nemško napredno stranko s priimkom izdajalka ter ji grozi, da bodo skrbeli volilci, da izginejo njani „nepošteni“ in „neznačajni“ poslanci s političnega pozorišča. Vsekakor pa misli nemška narodna stranka začeti najhujši boj proti nemški napredni stranki, ako se ji izneveri. — Tudi krščanski socijalist Schneider je proti obstrukciji ter je nazival na svojem volilnem shodu vse one, ki hočejo še sedaj nadaljevati obstrukcijo — torej tudi svoje kolege — „Esel und Schurken“.

Socijalni demokratje. Delavni voditelji du-najskih socijalnih demokratov so sklicali na predvečer otvoritve parlamentarnih sej sedem javnih shodov, na katerih so povdarjali vsi govorniki soglasno, da treba z obstrukcijo pomehati ter omogočiti delovanje parlamenta. Na ta način se izjalovi Thunov načrt, ki hoče s § 14. dognati nagodbo. Dr. Adler je najostreje obsojal umor cesarice Elizabete ter izjavil: S teroristi in anarhisti nima socijalna demokracija nič skupnega.

Ultimatum sultanu radi Krete. Rusija, Anglija, Francija in Italija, — velevladi, ki so s svojimi ladjami še ostale pred Kreto — so se navele h brezkončnega zavlavljanja sultanovega, ki ni zadovoljen z nobenim predlogom, kako naj bi se uravnale že dve leti trajajoče razmere na Kreti. Sporčile so mu, da pošljejo svoje bojne ladje v Dardanele, ako se ne zadovolji s svojo suvereniteto nad Kreto in s svojo varstveno pravico nad krečanskimi Muselmani. Ta suvereniteta bi bila seveda le na papirju, kajti prvi pogoj miru na Kreti je, da zapusté turške čete otok ter se — kakor kristijani — razorožé tudi vsi mohamedanci. Listi dvomijo, da bi prišlo do skrajnega sredstva, češ, sultan se bo rajši vsaj navidezno udal, kakor da bi dovolil vstop tujim ladjam v Dardanele pred Carigrad. Tudi Rusija bi se protivila, da bi prišle angleške ladje toli blizu Črnemu morju. In ker Turčija to ve, ne bo smatrala grožnje ultimatumu za preveč nevarno.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. septembra.

— (Iz slovenske krščansko-narodne zveze) prijavljajo listi kaj različna poročila, iz katerih je razvidno, da hočejo kranjski klerikalci na vsak način v opozicijo, dočim se večina kluba temu upira. Ker klerikalni poslanci s svojim predlogom ne morejo prodreti, se poslužujejo že najobupnejših sredstev. Tako je — glasom teh poročil — jeden klerikalnih poslancev dopovedoval klubu, da vse volilstvo

sili, naj slovenski poslanci prestopijo v opozicijo, ne samo klerikalno, ampak tudi liberalno. Ta je precej debela, in mi se čudimo, da ima kateri poslanec pogum, da poskusi kaj takega — natveziti svojim tovarišem, ki gotovo tudi poznajo razmere. Najobupnejše sredstvo, katerega so se poslužili klerikalni poslanci, je pa to, da so poklicali na Dunaj doktorja Šušteršiča. Kolikor vemo, se to še nikdar ni zgodilo, da bi se bil seje kluba državnih poslancev udeležil neposlanec. To nasprotuje vsem v tem oziru veljavnim nascom. Poslanci imajo lahko privatna posvetovanja s komur hočejo, ali proti temu moramo protestovati, da bi klerikalna stranka pošiljala v klub neposlanca, da tam intervenirajo. Dvomimo tudi, da bo interveniranje dr. Šušteršiča povzdignilo ugled in veljavo klerikalnih poslancev, saj mora vsakdo neboti misliti, da vodstvo klerikalne stranke vseh šest svojih poslancev skupaj ne smatra zmožnimi, zastopati njega nasvete in da je vsled tega poslalo na Dunaj dr. Šušteršiča.

— (Iz c. kr. mestnega šolskega sveta.)

O redni seji c. kr. mestnega šolskega sveta, katera se je vršila v sredo dne 21. t. m., smo prejeli nastopno poročilo: Potem ko predsednik proglasi sklepčnost, poroča zapisnikar o kurentnih stvareh in pove, kako so bile rešene, kar se brez ugovora odobri. Na znanje se vzame letno glavno poročilo c. kr. okrajnega šolskega nadzornika profesorja Frana Levca o stanju slovenskih in slovensko-nemških ljudskih in meščanskih šol ljubljanskih v šolskem letu 1897/98 in sklene se, da se ima to poročilo predložiti visokemu c. kr. deželnemu šolskemu svetu v končno odobrenje. Soglasno se sprejme nasveti jubilejskega odseka glede praznovanja šolske jubilejske slavnosti, priduženi vsled grozne nesreče, katera je zadela prejasno vladarsko hišo in vse narode avstrijske. O tej priliki se tudi sklene, da se mestni šolski svet poda k Nj. Ekselenci c. kr. deželnemu predsedniku baronu Heimu izraziti Nj. Veličanstvu neomahljivo zvestobo in udanost, ob enem pa globoko sožaljenje ob smrti Njenega Veličanstva presvetle cesarice Elizabete. Prošnja vodstva zasebne dekliške šestrazrednice v Lichten-thurničinem sirotišči za dovolitev porabe Bezlajevega „Geometričnega oblikoslovja“ predloži se visokemu c. kr. deželnemu šolskemu svetu priporočilno. Pomožnimi učiteljicami na mestni dekliški osemrazrednici, kjer se bo letos poučevalo 465 učenek v 11. oddelkih, imenujejo se: dozdanji pomožni učiteljici Jakobina Tomčeva in Marijana Prosenčeva, ter radovoljka Marija Stegnarjeva. Na I. mestni deški petrazrednici se bo poučevalo 577 učencev tudi v 11 oddelkih. Pomožnima učiteljema se imenujeta dozdanja pomožna učiteljica Henrik Petras in Rudolf Vrabl. Na mestni nemški dekliški šestrazrednici je 410 učenek v 9. oddelkih. Pomožnimi učiteljicami se imenujejo dozdanje pomožne učiteljice Gabrijela Cidrichova, Ema Wurnerjeva in Ivana Kušarjeva, ter za dobo I. polletja mesto prve, ki bi na c. kr. vadnici nadomeščala učiteljico Pavlo pl. Renzenbergovo, radovoljka Franja pl. Poka. Končno se reši več prošenj zunaj mesta stanujočih otrok za vstop v mestne šole.

— (Razstava Germovih slik) bode odprta samo še do konca t. m. Kdor si jo še namerava ogledati, naj torej ne odlašaj. Dosedanji obisk nikakor ni na čast Ljubljani, temu toli proslavljanemu središču slovenske inteligencije. Nekoliko več moralnega kakor tudi gmočnega uspeha je bilo vendar pričakovati vkljub našim klavernim razmeram. No gosp. Germu bode to v pouk za bodočnost, drugim slovenskim umetnikom pa v svarilen vzgled, da ne bodo več ob svojih pičlih sredstvih v Ljubljani prirejali razstav svojih del. Ko človek vidi, kako vse drugače vró ljudje v cirkuse, panoptike, panorame itd., mora pač čuden pojem dobiti o kulturni stopnji, na kateri se še nataja slovenski narod. Pač žalostno!

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 18. do 24. septembra kaže, da je bilo novorojencev 19 (= 28.21 ‰), umrlih 11 (= 16.34 ‰), mej njimi je umrl za vratico 1, za jetiko 1, za različnimi boleznimi 9. Mej njimi je bil tujec 1 (= 9.09 ‰), iz zavodov 4 (= 36.3 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za tifusom 1, za grižo 1, za vratico 1 oseba.

— (Umrli) je včeraj v Škofji Loki notarski koncipijent gosp. Alojzij Triller, vrl in delaven pristaš narodne stranke, kateri je užival občne simpatije. Bodi mu zemljica lahka!

— (Iz Gradca) se nam piše: Pri včerajšnjih občinskih volitvah so zmagali nacionalci z večino

1400 glasov. Ker se je volitev udeležilo jako mnogo uradnikov, niso nacionalci do zadnjega vedeli, pri čem da so. Toliko večje je bilo njihovo veselje, ko so izvedeli rezultat volitev. Pred volilnim lokalom je čakalo izida na stotine ljudi, ki so po naznanilu smage začeli hrupno demonstrirati proti vladi in peti „Wacht am Rhein“. Policija je demonstrante žestika razgurala, a vendar še brez pomoči vojaštva, katerega so bile konsignirane štiri kompanije.

— (Zveza slovenskih posojilnic) bo imela svoj redni občni zbor v četrtek, dne 27. oktobra 1898. ob 10. uri predpoldne v sejni dvorani posojilnice v Celji. Dnevni red: 1. Poročilo predsednika. 2. Odobrenje letnega računa. 3. Poročilo društvenega tajnika. 4. Slučajnosti. Opomba: Po § 11. društvenih pravil se smejo udeleževati občnih zborov pooblaščenici v „Zvezi“ stoječih posojilnic, pa tudi vsak zadržnik takšnih posojilnic.

— (Knezoškof dr. Missia in goriški Slovenci.) Poročali smo že v soboto, da se je zadnje seje dež. zbora goriškega udeležil tudi knezonadškof dr. Missia, da je bila seja vsled njegove udeležbe vzlic odsotnosti slovenskih poslancev sklepčna in da so Lah porabili to okolnost za napade in obrekovanja na slovenski narod. Z ozirom na to piše „Soča“: „Ne vemo kakšni so bili nagibi, po katerih se je odločil nadškof in knez iti v deželno zbornico. Ali se je hotel na lici mesta sam prepričati, kako delajo italijanski poslanci v deželni zbornici, ker je njihovo postopanje res tako, da človek ne more verjeti poročilom, ako se sam v istini ne prepriča; ali pa se je morda udal italijanskemu vplivu ter je stopil na stran sovražnikov slovenskega naroda? No „Piccolo“, najnesramnejši židovski list pri nas, že triumfuje ter pravi, da tisti nadškof in knez, ki je pred par dnevi prisegel v slovenščini, je uničil s svojo navzočnostjo v deželni zboru vse nade Slovencev. Pravi, da vlada ima nadškofa in kneza na svoji strani ter da radi tega more sklicati deželni zbor, kadar hoče, brez Slovencev, katerih sploh potreba ni, tako da morejo brez njih s pomočjo nadškofa in kneza Italijani gospodariti v deželi. „Piccolo“ poje priznanje in slavo novemu nadškofu in knezu!!! Ne moremo si misliti, pregrozno bi bilo, zdi se nam sploh nemogoče, da bi se bil nadškof in knez odločil skupno z Italijani proti slovenskim poslancem. Ne moremo verovati, da bi on kot tako visok cerkven dostojanstvenik s tako vzvišenim poklicem šel v boj z Italijani proti že tako zatiranim Slovincem v Primorju! In če bi to storil, če bi se dal ujeti na laške limate ter bi pomagal tlačiti Slovence na Goriškem v družbi z Italijani, tedaj pač bi se nam jasno pokazalo, da ni smeti verovati v vzvišene poklice in v visoka cerkvena dostojanstva, tedaj bi morali reči, da je vse hinavščina, katera bi se skrivala pod najdragocenejšo cerkveno obleko. Ni še povsem jasno, pri čem da smo z novim nadškofom in knezom, nočemo obsojati prežgodaj, rečemo le, da je on spoznal, kako stoji reči pri nas. Sedaj ve, kako si ima uravnati svoje delovanje in po delih prihodnjosti bode tudi sodil slovenski narod o njem!“

— (Italijanska obravnava proti „Soči“.) Proti zadnji zaplembi je „Soča“ podala ugovor, toda razprava se ni vršila v slovenskem, ampak v laškem jeziku. Predsednik Zörner je obravnavo laški začel in jo tudi laški končal, navzlic protestu „Sočinega“ zastopnika, kateri je vsled tega postopanja senatnega predsednika zapustil dvorano in se brzojavno pritožil pri ministerskem predsedniku, pri justičnem ministru in pri vseh treh klubih desnice.

— (Kranjski milijonar v Ameriki.) V revni dolenski vasi kot sin revnih starišev se je l. 1867. rodil Anton Stander, kateri je danes posestnik lepih milijonov. V starosti 20 let je šel v Ameriko in ko se je izkrcal v Novem Yorku, je imel premoženja — 1 dolar 75 centov. Peč je šel v Johnston v državi Ohio, kjer je bil zdaj hlapec, zdaj kočijaž, zdaj natak in Bog ve kaj še vse, in peč je po dolgih potovanjih križem nove domovine prišel v Kalifornijo, kjer je pasel govedo in delal v rudnikih, dokler si ni prihranil nekaj dolarjev, s katerimi je šel v Alasko, kjer je pri Klarenču Berryju pral zlato. Ko je Berry s pridobljenimi milijoni zapustil Klondyke, je naš rojak ostal tam in neutrudno zbiral zlato. Imel je srečo. Našel je tako bogate „claims“, da mu je neka družba, ko je že sam iz njih nabral za poldrugi milijon dolarjev zlata, ponudila to isto svoto, kar pa je Stander odklonil. Revni kranjski kmetijski sin je zdaj lastnik kolosalnega premoženja, a vzlic temu ne misli opustiti dela, ampak je na spomlad zopet začeti. Sedaj je na ženitovanjskem popotovanju, kajti v Klondyku ni našel samo veliko zlata, ampak tudi mlado ženo. Miss Violet Raymond, sedaj gospa Stander, je bila operna pevka. Podjetna gospodična je šla v Alasko, da si tam s petjem zasluži premoženje. V Dawson City je imela seveda velik uspeh. Ker tam ni cvetlic, metali so ji njeni čestilci koščke zlata na oder. Naš rojak se je zaljubil v lično pevko in jo snubil na res ameriški način. Pokupil je vse demante, kar jih je bilo v Alaski dobiti. Dal je zanje 75.000 dolarjev (183.500 gld), jih zavi v svoj robec in šel s njimi v gledališče. Ko je miss Violet Raymond končala svojo glavno arijo in je gledališče odmevalo ploskanja, prikazal se je nakrat Stander na odru

in je presenečeni pevki vsul iz robca vse demante na prsa. Gdč. Raymond je ostrmela, potem pa na odru objela našega Dolenca in ga poljubila, v tem ko je občinstvo kakor blazno ploskalo in rjevalo. Kmalu potem je gdč. Raymond postala gospa Stander. Za ženitovanjsko darilo ji je mož dal železen zaboj v katerem je bilo za 100.000 dolarjev zlata. Zdaj sta Stander in soproga na ženitovanjskem popotovanju na Japonsko in na Kitajsko, a o priliki pariške razstave prideta v Evropo in obiščeta tudi Standerjev rojstni kraj. „Kranjec... išče te sreča, um ti je dan, našel jo boš, če nisi zaspan.“

* (Kolumbovi ostanki.) Kakor poročajo iz Madrida, je vlada sklenila, da prepelje Kolumbov pepel iz Havane na Kubi v Granado, kjer se bode seveda takrat vršila velika slavnost.

* (Nov babilonski stolp.) V spomin zjedinenja newyorških okrajev s mestom mislijo Amerikanci sezidati stolp, ki bo še jedenkrat višji kakor Eiffel v Parizu. Visok bo 652 m. Do vrha se bode vozilo z električnim dvigalom.

* (Dva meseca po poroki.) Pred kratkim so našli v Litomericah na smrt bolnega uradnika tamošnje pivovarne, Emila Breuerja in njegovo mlado soprogo mrtvo v posteljah. Na mizi pa je ležalo pismo, v katerem prosita zakonca svoje sorodnike odpustitja, da sta se usmrtila. 29letni, jetični Breuer se je pred dvema mesecema poročil z lepo, ljubeznivo, a nekoliko prenapeto Saksonko, katera je vedela, da njen soprog vsled že zelo razvite tuberkuloze ne bode več dolgo živel. Ljubila ga je in hotela ga imeti za moža. Ko pa sta zakonca izprevidela, da je vsaki dan pričakovati katastrofe, sklenila sta skupno umreti. Žena je ustrelila najprej moža, potem še samo sebe.

* (Oženiti se morajo!) Sv. sinod na Ruskem je baje sklenil, da se mora vsak popovski kandidat dva tedna po svojem imenovanju oglasiti s prošnjo, da se sme oženiti. Dovoljenje dobi vsak prosilec. 4 tedne na to mora biti že oženjen. Tem načinom skrbi sv. sinod za moraliteto mej svojimi popi.

* (Maščevala se je.) Normanski posl. Paulmier je pisal vojnemu ministru pismo, v katerem ga je pozival, naj ne dovoli več, da se časopisi rogajo višjim oficirjem in napadajo armado. „Lanterne“ se je norčevala iz tega pisma ter svetovala Paulmierju, naj se briga rajši za svojo čast in za to, da ne bo igral v svojem zakonu ulogo — tretjega. „Lanterne“ je pisala, da je bil Paulmier na nekem pariškem plesišču klofutan, da je njegova žena sila uslužna gospa itd. Posl. Paulmierja ni bilo doma, ko je izšel ta list, bil je namreč v Normandiji. Pač pa je čitala napad na svojo in možovo čast gospa Palmier. Takoj si je kupila revolver, iskala trikrat šefredakterja „Lanterne“, a ker ga ni dobila, ustrelila dvakrat njegovega nadomestnika v trebuh. Potem se je vsedla na zofa ter čakala mirno, da so prišli po ranjenca in po njo.

Književnost.

— „Popotnik“. Vsebinska 18 št. je naslednja: I. Cesarica Elizabeta. — Cesarjeva zahvala. — II. Slovenskemu učiteljstvu. — III. Desetletno delovanje „Zveze slovenskih učiteljskih društev“. — IV. Stanje i želje hrvatsko-slovenskega učiteljstva Istre. (I) — IV. Nova temeljna načela za regulacijo učiteljskih plač na Štajerskem. — V. Slovstvo. — VI. Društveni vestnik. — VII. Dopisi in razne vesti. — VIII. Natečaji in inserati.

— „Kako se je ravnati slovenskim potnikom v Ameriko ali v staro domovino“, je naslov brošurice, katera je izšla v zalogi „Glasa Naroda“ in katero naj bi prebral vsak, kdor misli iti na pot v Ameriko ali iz Amerike domov, ker najde v njej vsa potrebna pojasnila in navodila.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 28. septembra. Skupina kranjskih klerikalnih poslancev poskuša energični nastop slovenskih pooblaščenecv v izvrševalnem odboru desnice predstaviti kot posledico sklepa ljubljanskega vodstva klerikalne stranke. To spominja živo na znani „post hoc, ergo propter hoc“. Faktum je, da so pooblaščenici v izvrševalnem odboru zastopali z isto odločnostjo slovenske zahteve že v času, ko o dotičnem sklepu ljubljanskega vodstva še govora ni bilo.

Dunaj 28. septembra. „Slovanska kršč.-narodna zveza“ je danes nadaljevala razpravo o političnem položaju in o predlogu, naj preide v opozicijo, a še vedno ni prišla do sklepa. Sklenila je samo, naj se varuje tajnost. Poročila časnikov o teh razpravah so deloma neresnična, deloma netočna.

Dunaj 28. septembra. Danes opoldne ob dvanajsti uri se je sešel izvrševalni odbor desnice na sejo, katere se je udeležil tudi ministerski predsednik grof Thun in katera je trajala tri ure. Pred sejo je imel grof Thun posvetovanje z načelniki desničarskih klubov.

Dunaj 28. septembra. Potrebno je absolutno, da so pri jutrišnji seji vsi poslanci že začetkom seje navzočni.

Dunaj 28. septembra. Maloruski člani „Slovanske krščansko-narodne zveze“ so se zjediniili na naslednje postulate: Ustanovi naj se v Tarnopolu maloruska gimnazija; zagotovi naj se izvrševanje veljavnih jezikovnih naredb in na Lvovskem vseučilišču naj se ustanove maloruske katedre, zlasti na pravoslovni fakulteti.

Dunaj 28. septembra. Načelniki obstrukcijskih klubov so s 4 proti 1 glasu se izrekli, naj nemška opozicija ustavi obstrukcijo pri prvem branju nagodbe in naj jo eventualno nadaljuje šele pri drugem branju. S tem seveda še niso klubi vezani. Iz vrst nacionalcev se čuje, da se njihov klub ne uda in da bo na vsak način nadaljeval obstrukcijo.

Gradec 28. septembra. Ko je danes jutraj ob 3. uri 49 minut odšel s postaje brzovlak števil. 5, zaletela se je vanj lokomotiva tovrnega vlaka števil. 169. Strojevodja te lokomotive, Weidhofer, je bil ubit, popotnik Karol Moser pa ranjen.

Atene 28. septembra. Admirali so naznanili načelniku izvrševalnega odbora v Kareji, da bodo Rusija, Angleška, Francija in Italija siloma nastopile proti Turčiji, če ne pokliče s Krete svojih vojakov in uradnikov.

Slovenskim abiturijentom!

Le nekaj dni še in prišli bode v vseučiliška mesta. Pričenja se za Vas akademiška doba, ki odloča Vaše bodoče življenje. Poleg strokovne izobrazbe pripravljali se bode na resno delo za svobodo in napredek našega naroda, zvesti obljubam, ki ste si jih zaprisegli v slovesnem trenutku svojega razstanka.

V tujem mestu najdete svojo ožjo domovino v krog svojih rojakov. Vas vse, ki stopate na akademsko tla dunajska, vabi podpisani odbor, da vstopite v „Slovenijo“.

„Slovenija“ je od ustanovitve središče slovenskega dijaštva na Dunaji in bila kot taka tudi letos na vsedijaškem shodu splošno proglašena. To naše najstarejše akademično društvo vam nudi ne samo s svojo bogato knjižnico mnogo zanimivega in poučnega, temveč i obilica domačih in tujih listov je na razpolago v čitalnici.

V klubih se z znanstvenega stališča premotrivajo razna strokovna vprašanja bodisi v predavanjih, bodisi o razgovorih. Na občnih zborih, sestankih in zabavnih večerih pa vlada mejebojno spoštovanje in se goji pravo tovarištvo.

Organizacija v tujini je neprecenljive važnosti ne samo za nas dijake, temveč tudi za bodočnost našega naroda.

„Vse za narod in svobodo!“ je naše geslo.

To bodi geslo vsakega slovenskega dijača!

Opomnja: Členi se sprejemajo od 5. okt. naprej vsak dan od 12. do 2 ure pop. v društvenih prostorih. Novodošlim daje odbor drage volje pojasnila o vpisovanju na vseučilišču, o potrebnih korakih za podpore i. t. d. Do 4. oktobra morajo se abiturijentje za informacije oglasiti tudi pri društvenem predsedniku v Ljubljani.

Slovensko akademično društvo „Slovenija“ na Dunaju, VIII., Lederergasse 20, Mezzanin 5.

Za odbor:

Phil. Jožef Reiser,

t. č. predsednik.

Jur. Ivan Bakovnik,

t. č. tajnik.

Narodno-gospodarske stvari.

— „Giro-konto“ ali tekoči račun otvori splošno kreditno društvo v Ljubljani, Dvorni trg 3 vsem svojim členom s 1. oktobrom t. l. Določila kakor tudi položnice se dobivajo brezplačno v pisarni. Na ta način si more vsaki imejtel girokonto-računa naročiti plačila brez stroškov. kakor tudi sam denar vlagati vsaki dan in vzdigniti vsaki dan, ali nakazati na poljubni naslov in kraj. Ni treba torej imeti denarja doma, vrh tega se mu takoj obrestuje in ni potrebno na razne kraje denar sam pošiljati, temveč le izdati nakaznico. V deželah, kjer je trgovstvo zelo razvito, kakor na pr. na Angleškem, regulirajo se računi skoraj izključno po čekih brez denarja. Vsaki trgovec, obrtnik tudi notarji, advokati in zasebniki imajo svoj „Giro-konto“ pri banki, tje da vsaki dan svoj denar in si nakaže poravnane svojih terjatev na banko, kakor tudi poravna račune tem potom. Banka pa obremenjena, drugemu pa vpiše na dobro ali mu izplača v gotovini, na pr. mesečne in druge plače uradnikom itd. Ker to ni le zelo praktično, ampak tudi pomembni napredek trgovske omike po slovenskih pokrajinah, pozdravljamo z veseljem ta pričetek in želimo, da se pridružijo temu podjetju vsi slovenski sloji.

Prvikrat nastopita **Mařenka Stropnická** in **Wanda Radkiewicz**.

Nova opera.

V četrtek, dne 28. septembra 1898.

Prvikrat:

AIDA.

Velika opera v štirih dejanjih, spisal Ghislazoni, poslovenil Janko Leban in Aleksij Nikolajev. Glasbo zložil Giuseppe Verdi. — Režiser g. Jos. Noll. Kapelnik g. Hil. Benišek.

OSOBE:

Kralj Egipta — — — — — gosp. Kronovič.
Amneris, njegova hči — — — — — gđe. Wanda Radkiewicz.
Aida, etijopska sužnja — — — — — gđe. Mařenka Stropnická.
Radames, vojakovodja — — — — — gosp. Raskovič.
Ramphis, višji duhoven — — — — — gosp. Fediczkowski.
Amonasro, kralj etijopski, oče Aide — — — — — gosp. J. Noll.
Prva duhovnica — — — — — gđe. Slavienova.
Sel — — — — — gosp. Rus.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek ob 7.1/8. uri. Konec ob 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester c. in kr. pešpolka št. 27. V soboto, dne 1. oktobra, „Aida“, velika opera v štirih dejanjih.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Sept.	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Pada- vina v mm v 24 urah
27.	9. zvečer	734,8	13,1	sr. szah.	dež	
28.	7. zjutraj	731,0	12,9	sl. jvzh.	dež	6,8
	2. popol.	730,2	15,4	brezvetr.	dež	

Srednja včerajšnja temperatura 13,0°, sa 0,3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 28. septembra 1898.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 75	fr.
Skupni državni dolg v srebru	100	65	
Avstrijska zlata renta	120	85	
Avstrijska krona renta 4%	101	—	
Ogerska zlata renta 4%	119	80	
Ogerska krona renta 4%	98	15	
Avstro-ogerske bančne delnice	903		
Kreditne delnice	350	75	
London vista	120	15	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	85	
90 mark	11	77	
90 frankov	9	53 1/2	
Italijanski bankovci	44	15	
C. kr. cekini	5	68	

Jedno stanovanje

v II. nadstropji za 280 gld. in

jedno stanovanje

v III. nadstropji za 250 gld.

se oddasti 1. novembra t. l.; zadnje se lahko tudi takoj odda.

Povpraša se: Mestni trg št. 17 pri blagajnici v prodajalni. (1363—11)

Mlad učitelj

v lepem kraju na Gorenjskem želi zbog ženitve tem potom seznaniti se s solidno, kolikor mogoče premožno gospo. — Prijazne ponudbe s fotografijo se prosijo pod šifro **J. B.** upravnistvu „Slov. Naroda“. — Diskrecija častna stvar. (1503—1)

Dr. Anton Hremžar

c. kr. sodni pristav

Jda Hremžar roj. **Gatsch**

poročena. (1515)

Hostanjevica, dne 28. septembra 1898.

Karol Planinšek

Ljubljana, Stari trg

priporoča ob času vinske trgatve **grozdni sladkor (Trauben-zucker)**, nadalje veliko zalogo **špecerijskega in kolonijalnega blaga**, kakor tudi **špirita**, finega pristnega **slivovca**, **drožnika** in **ruma**

na debelo in drobno. (1335—11)

Komptoirist

(volonter)

vzprejme se v lesno trgovino. Zahteva se znanje slovenskega in nemškega jezika. (1513—1)
Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

Nina Pressl

krojačica za dame

stanujoča

na Sv. Petra cesti št. 12, pri tleh

se priporoča za izdelovanje

najpriprostejših do najelegantnejših jesenskih in zimskih toalet

po zmernih cenah. (1542—1)

Agenti

kakor tudi

privatne osebe

ki imajo znanstva, se takoj vzprejmejo za prevzete naročil na patentovane predmete. Visoka provizija ali stalno plačilo se garantuje. — Ponudbe vzprejema **F. Humáček**, Praga 1134-II. (1494—1)

Kinematograf Lumière

v steklenem salonu kazine.

Danes in vsak dan ob 8., 6., 7., 8. in 9. uri zvečer.

◀ izredne predstave. ▶

Nov vsposred:

1. Kavalkada rimskih in abesinskih vojščakov. 2. Mačji zajutrek. 3. Prihod gondole v Benetkah. 4. Panorama Americe (snežno vreme) povzeto iz žel. vlaka. 5. Dragonski Steeple-Chaise. 6. Dirka v zaključih (Rim). 7. Dvoboj na pistole. 8. Ruski ples. (Na splošno zahtevanje) 9. Italijanski karabinijerji. 10. Glumač. 11. Zamorska kopel v Kamerunu. 12. Bitka s snežinkami. (Na splošno zahtevanje.)

Vstopnina 20 kr., otroci in vojaki do narednika 10 kr. (1473—3)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 25. septembra: Ludovik Wölfling, trgovec, 24 let, Krojaške ulice št. 1, omehčenje možgan.

Dne 26. septembra: Jožefa Potokar, mestna uboga, 76 1/2 let, Karlovska cesta št. 7, rak v želodcu. — Edvard Bolletich, mehanikov sin, 2 meseca, Florjanske ulice št. 32, črvesni katar. — Helena Knez, delavčeva hči, 1 mesec, Tesarske ulice št. 3, jetika.

Dne 27. septembra: Angela Kregel, užitninskega paznika hči, 21 dni, Opekarska cesta št. 49, življenjska slabost.

Dobro ohranjen klavir

se za primerno ceno proda. 1501-2

Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Vzprejemem

slovenskega stenografa

oziroma tudi pisarja z gladko in lepo pisavo. Vstop s 1. oktobrom ali tudi pozneje. Plača do 50 gld. po dogovoru in zmožnosti.

Dr. Dragotin Treo

(1502—2) odvetnik v Postojni.

Vsaki petek

se dobé izbrane raznovrstne

sveže morske ribe

pri (1506—2)

Ant. Stacul-u v Ljubljani.

Iščem

koncipijenta

zmožnega v vseh poslih notarijata, poštenega in urnega. Nastop 1. oktobra t. l. Spričevala so s ponudbo deponirati. Plača pa dogovoru.

Gustav Omahen

(1497—3) c. kr. notar v Postojni.

Kdor

hoče piti **dober konjak**

kupi naj

Cognac St. Julien

pri tvrdki (1439—8)

Kham & Murnik.

Splošno kreditno društvo v Ljubljani

Dvorni trg hiš. šte. 3

sprejema in izplačuje

hranilne vloge

vsak dan,

obresti 4 1/2% polumesečno in 4% od dneva vložitve do dneva vzdige.

V tekočem računu (Giro-konto) se računajo obresti po: (1517)

3%	za 10 dnij
3 1/2%	„ 20 „
4%	„ 30 „

Rentni davek plača društvo samo.

Poštno-hranilnične položnice in pojasnila brezplačno v pisarni ali po pošti.